

REACTIE AOb OP IMPLEMENTATIE REFERENTIEKADER TAAL EN REKENEN

Over het referentiekader taal en rekenen is in het recente verleden al het nodige gezegd, ook door de AOb. Prima dat de overheid streeft naar een kwaliteitsverbetering, daar kunnen wij als vakbond alleen maar achter staan. Kritische kanttekeningen zijn ook gemaakt; er gebeurt op het gebied van de (eind)examens al zoveel en dan komt dit er ook nog bij. Halen we niet teveel overhoop? En hoe zit het met de leerlingen die te maken hebben met een leerhandicap. Zijn de referentieniveaus ook voor die kwetsbare categorie leerlingen te behappen? Krijgen de docenten voldoende tijd om zich bij te scholen, betekent het voor de leraar geen taakverzwaring?

De minister maakt haast en komt nu met een voortgangsrapportage en een invoeringsplan. Zij pleit voor een beheerst en zorgvuldig proces en daar stemmen wij uiteraard mee in. Gezien de referentieniveaus is daar ook alle reden toe, maar gelukkig biedt deze rapportage voldoende aanknopingspunten. Er zijn pilots, er komen overgangsregelingen en natuurlijk ontbreken de nodige evaluaties niet. De minister moet de mogelijkheden om bij te sturen zeker benutten, mocht dat nodig zijn. Want hier en daar vinden we de minister soms wel heel erg optimistisch. Op vmbo-niveau valt er nog veel te doen, en ook de leerlingen van so en sbo die naar het voortgezet onderwijs gaan, krijgen nog een harde dobber aan de referentieniveaus. Alle reden dus om de vinger goed aan de pols te houden. Uiteindelijk moet uit de evaluatie en monitoring blijken of deze groep leerlingen ook daadwerkelijk een voldoende kan halen voor de bedoelde niveaus.

De minister wil vaart maken, hoewel ze zelf al constateert dat de scholen in het vo en mbo nog stevig moeten inzetten op de versterking van het taal- en rekenonderwijs. De minister spreekt van kwaliteitsversterking en ze pleit ook voor een leerlingvolgsysteem en leerlijnen. Dat betekent voor de scholen en docenten veel werk aan de winkel. Teveel in te korte tijd, vragen wij ons als vakbond heel voorzichtig af. Prima dat je ambities hebt – de lat moet hoger gelegd worden – maar verlies de soms weerbarstige onderwijspraktijk niet uit het oog. Een leerlingvolgsysteem dat ook nog eens op de verschillende doelgroepen is afgestemd moet op veel middelbare scholen nog goed van de grond komen.

De minister constateert dat de meeste scholen bezig zijn hun taal- en rekenonderwijs te verbeteren. Er worden extra lessen besteed aan taal en rekenen. Begrijpelijk gezien het feit dat de rekentoets voor het examen straks meedoet in de 'kernvakkenregel'. Het is duidelijk dat de scholen de komende jaren zwaarder inzetten op taal en rekenen. Scholen roosteren inderdaad meer lessen in voor taal en rekenen. Daar kleeft ook een nadeel aan, zeker gezien de beperkte financiële middelen van de school. Wij vragen ons af of de andere meer algemene vakken qua tijd en geld niet onder druk komen te staan. Taal en rekenen zijn belangrijk – zeker – maar dat geldt bijvoorbeeld ook voor vakken als geschiedenis en aardrijkskunde. Wij zien graag dat in de evaluatie meegenomen wordt in hoeverre de scholen ook daadwerkelijk meer tijd en geld besteden aan taal en rekenen. Dat kan voor de behaalde resultaten van invloed zijn. Misschien worden de doelstellingen ruimschoots gehaald, alleen al omdat scholen er wat lessen betreft veel meer tijd en geld aan besteden. Kan de inspectie daar misschien de komende jaren een inventarisatie van maken?

Kortom, kwaliteitsverbetering op gebied van taal en rekenen prima, vaart en ambitie ook, maar houd de vinger de komende jaren aan de pols en schroom niet indien nodig een en ander tijdig bij te stellen. En koester ook de andere, meer algemene vakken! Anders gooi je het kind met het badwater weg.

ALBERT VAN DER MEER (sectorbestuur VO, secretaris)